

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

RC Zagreb, Ul. Grada Vukovara 70, 10000 Zagreb,

(Pisarnica – Za predstečajni postupak)

26-06-2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud _____

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa _____

St-1118/19

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

INTERTON d.o.o.

Turistička agencija, trgovina i usluge

OIB

OIB: 97833272696

Adresa / sjedište

HR-10000 Zagreb, Gračanski Mihaljevac 2 B

(ranija poslovna adresa: Zagreb, Petrinjska ulica 47)

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB

OIB

OIB: 03711474898

Adresa / sjedište

HR-10000 Zagreb. Ilica 82

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Povrv-2339/2016, od dana 28. veljače 2019.g.

Iznos dospjele tražbine: **445.852,41 kn**

Glavnica

a) **278.287,65 kn** (kao kunska protuvrijednost iznosa od 37.500,00 EUR po srednjem tečaju HNB na dan 23.5.2019.)

b) **10.231,73 kn** troškovi ovršnog postupka i

c) **35.662,00 kn** troškovi parničnog postupka

Kamate - **116.967,24 kn** /iznos kamate za a) za vrijeme od 01.02.2015. do 22.05.2019./

- **4.011,24 kn** /iznos kamate za b) za vrijeme od 27.04.2015. do 22.05.2019./

- **692,55 kn** /iznos kamate za c) za vrijeme od 27.04.2015. do 22.05.2019./

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
x _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Povrv-2339/2016, od 28. veljače 2019.g.

- izračuni kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

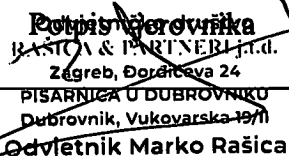
Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 19.06.2019.


Potpis vjerovnika
RAŠICA & PARTNERI d.d.
Zagreb, Đorđićeva 24
PIŠARNICA U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Vukovarska 19/II
Odvjetnik Marko Rašica

U prilogu se dostavlja i punomoć za zastupanje.

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

Odvjetničko društvo
RAŠIĆ & PARTNERI j.d.d.
Zagreb, Dordićeva 24
PISARNICA U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Vukovarska 19/II
Odvjetnik Marko Rašića

U predstavljanju postupku, koji se vodi
pred TRGOVAČKIM SUDOM U ZAGREBU
pod poslovnim brojem St-1118/19
na tužbu (prijedlog, optužnicu) INTERTON d.o.o.
protiv U DRUGA KHC MEDVEŠČAK ZAGREB
radi isplak u predstavljanju postupku

Ovlašćujem(o) ga (njih), da me (nas) zastupa(ju) u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda, kao i kod svih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima(ju) sve pravne radnje i upotrijebi(e) sva po zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi(e) tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dade(u) u moje (naše) ime nasljednu izjavu, kao i da za mene (nas) prima(ju) novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje(u) potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u _____

U Zagreb, dana 01-06-2019 godine





INTERTON d.o.o.
ZAGREB



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

22. Povrv-2339/2016

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Sandi Jeromeli, na temelju pisanog prijedloga sudskog savjetnika Ivana Turčića, u pravnoj stvari tužitelja INTERTON d.o.o., Zagreb, Petrinjska ulica 47, OIB: 97833272696, kojeg zastupa punomoćnik Marko Rašica, odvjetnik u Zagrebu, Đorđićeva 24, protiv tuženika KLUB HOKEJA NA LEDU "MEDVEŠČAK" ZAGREB, Zagreb, Schlosserove stube 2, OIB: 77929934450, kojeg zastupaju punomoćnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Antonio Zujić & Ines Slutej u Zagrebu, Ljudevita Gaja 22, radi isplate 37.500 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan plaćanja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 25. siječnja 2019. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika i punomoćnika tuženika, objavljene dana 28. veljače 2019.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Alemke Gajski u Zagrebu, Mandrovićeva 17, poslovni broj Ovr-471/2015 od 27. travnja 2015. kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 37.500,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 1. veljače 2015. do 31. srpnja 2015. po stopi od 14% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 10.231,73 kn sa zateznim kamatama tekućim od 27. travnja 2015. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 (osam) dana.

II Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Alemke Gajski u Zagrebu, Mandrovićeva 17, poslovni broj Ovr-471/2015 od 27. travnja 2015. u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu zateznih kamata na glavnici prema stopi koja prelazi stopu zatezne kamate iz točke I izreke ove presude, zatim u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 3.512,50 kn s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 27. travnja 2015. do isplate, kao i u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu zateznih kamata na trošak ovršnog postupka prema stopi koja prelazi stopu zatezne kamate iz točke I izreke ove presude, sve u roku od 8 (osam) dana te se tužbeni zahtjev u tim dijelovima odbija kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku, u roku od 8 (osam) dana, naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 35.662,00 kn.

IV Odbija se kao neosnovan preostali zahtjev tužitelja da mu tuženik, u roku od 8 (osam) dana, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 20.882,23 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio 13. travnja 2015. protiv tuženika prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave – računa broj 001/2015 od 9. siječnja 2015. te je javni bilježnik dana 27. travnja 2015. donio rješenje o ovrsi, posl. br. Ovr-471/2015.

Protiv predmetnog rješenja o ovrsi tuženik je uložio prigovor te je Općinski građanski sud u Zagrebu svojim rješenjem od 26. listopada 2015. stavio izvan snage rješenje o ovrsi, ukinuo provedene ovršne radnje i postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, dok se rješenjem od 25. ožujka 2016. oglosio stvarno nenadležnim za postupanje pa je pravomoćnošću tog rješenja predmet dostavljen ovom sudu na daljnje postupanje.

U svojem je prigovoru tuženik prije svega prigovorio prijedlogu za ovrhu, a posljedično i donesenom rješenju iz razloga jer smatra kako nije u skladu s odredbom članka 39. Ovršnog zakona. Nadalje, osporava osnov i visinu potraživanja tužitelja budući da nema nikakvih dugovanja prema tužitelju, a niti se iz vjerodostojne isprave može zaključiti na što se točno odnosi utuženo potraživanje.

U daljnjem tijeku postupka, tužitelj se podneskom od 17. prosinca 2015. očitovao na prigovor tuženika na način da je istaknuo kako prijedlog za ovrhu sadrži sve sastojke propisane Ovršnim zakonom, zbog čega je javni bilježnik i donio rješenje o ovrsi. Nadalje, navode prigovora tuženika smatra paušalnim i ničim dokazanim u svrhu izbjegavanja svoje obveze. Naime, na vjerodostojnoj ispravi jasno je uočljivo kako se potraživanje tužitelja odnosi na usluge prema ugovoru o poslovnoj suradnji sklopljenom između stranaka dana 1. rujna 2014. S tim u vezi, tužitelj dostavlja presliku predmetnog ugovora o poslovnoj suradnji u kojem je u članku 2. stavku 6. jasno propisano kako se ovdje tuženik kao naručitelj obvezuje ovdje tužitelju kao izvršitelju isplatiti iznos od 30.000,00 EUR po osnovi pronalaska sponzora i to najkasnije do 31. siječnja 2015. S obzirom da se tuženik predmetnim ugovorom obvezao isplatiti navedeni iznos, a što nije učinio to je tužitelj bio primoran pokrenuti predmetni postupak.

Na pripremnom ročištu održanom dana 30. siječnja 2017. tužitelj je pojasnio kako se iznos od 7.500,00 EUR odnosi na PDV, dok je iznos od 30.000,00 EUR glavnica potraživanja po Ugovoru o poslovnoj suradnji od 1. rujna 2014. Tuženik je naveo kako ugovorna odredba na koju se poziva tužitelj ne znači priznanje duga od strane tuženika, već je ista bila preduvjetom nastavka suradnje između stranaka te smatra kako visina potraživanja nije dokazana jer tužitelj nije izvršio svoju uslugu.

Tužitelj je podneskom zaprimljenim na ovom sudu 16. veljače 2017. dodatno pojasnio kako iz Ugovora o poslovnoj suradnji od 1. kolovoza 2013. i Ugovora o poslovnoj suradnji od 1. rujna 2014. proizlaze dva oblika suradnje između stranaka i to mjesečna suradnja koja predviđa komunikaciju i unapređenje odnosa prema Kontinental Hockey Ligi (dalje: KHL), dok je drugi oblik suradnje pronalaženje sponzora u ime i za račun naručitelja, ovdje tuženika. Napominje kako je predmet ovog spora drugi oblik suradnje, odnosno pronalazak sponzora u ime i za račun tuženika, a što se potonji obvezao isplatiti tužitelju u iznosu glavnice od 30.000,00 EUR najkasnije do 31. siječnja 2015. Navedeni iznos predstavlja 10% od ukupno naplaćenog sponzorstva. Navodi da u slučaju da je tuženik bio nezadovoljan suradnjom kako sasvim sigurno ne bi potpisao novi Ugovor o poslovnoj suradnji od 1. rujna 2014. pa su navodi tuženika neosnovani i usmjereni na izbjegavanje svoje obveze prema ugovoru.

Tijekom postupka, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir svojim je dopisom od 28. veljače 2017., Klasa: 410-01/17-001/392, Ur.broj: 513-07-24-04/2017-02 dostavila očitovanje u vezi s knjiženjem utuženog računa u poslovnim knjigama tuženika i korištenjem prava na odbitak pretporeza.

Tužitelj je na pripremnom ročištu održanom dana 11. svibnja 2017. predložio saslušanje stranaka, odnosno zastupnika po zakonu stranaka na okolnost prave volje ugovornih strana prilikom sklapanja Ugovora o poslovnoj suradnji 1. rujna 2014., a tuženik na okolnost razloga zbog kojeg je utuženi račun knjižen u poslovnim knjigama kod tuženika. Naime, tuženik smatra kako tužitelj nije dokazao da je izvršio usluge po predmetnim ugovorima o poslovnoj suradnji za tuženika, a niti je dostavio dokaze na te okolnosti.

Tužitelj je podneskom od 22. svibnja 2017. naveo kako je iz dopisa nadležne Porezne uprave razvidno kako je tužitelj knjižio utuženi račun u svojim poslovnim knjigama te po istom koristio pravo na odbitak pretporeza što je dokaz da njegovo potraživanje postoji, a uostalom tuženik je potpisom na ugovoru također potvrdio navedenu činjenicu.

Tuženik je podneskom od 23. svibnja 2017. ustrajao kod svoje tvrdnje kako tužitelj nije dokazao koje je to poslove obavio za tuženika prema ugovorima te je pozvao tužitelja da dostavi dokaze u prilog svojim navodima o izvršenoj usluzi.

Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano dana 25. siječnja 2019. došlo je do promjene raspravnog suca - sudskog savjetnika u smislu odredbe članka 315. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14.; dalje: ZPP) te je na navedenom ročištu proveden dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja i to u odsutnosti uredno pozvanog zastupnika po zakonu tuženika.

Naime, sud je uz suglasnost punomoćnika stranaka odlučio provesti dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja s obzirom da zastupnik po zakonu tuženika nije pristupio, a niti je opravdao svoj nedolazak, u smislu odredbe članka 265. stavak 1. i 2. ZPP-a.

S obzirom da stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, sud je na navedenom ročištu zaključio glavnu raspravu na temelju stanja spisa.

U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: preslik računa broj 001/2015 od 9. siječnja 2015. (list 4 spisa), izvadak iz registra udruga od 25. ožujka 2015. (list 6-7 spisa), preslik Ugovora o poslovnoj suradnji od 1. rujna 2014. (list 22-25 i 40-43 spisa), preslik Ugovora o poslovnoj suradnji od 1. kolovoza 2013. (list 26-29 i 44-47 spisa), dopis Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 28. veljače 2017., Klasa: 410-01/17-001/392, Ur.broj: 513-07-24-04/2017-02 (list 55 spisa) te je proveden dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Gennadija Gorbačeva (iskaz na listu 75-76 spisa).

Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, a u smislu odredbe članka 8. ZPP-a te na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev u pretežnom dijelu osnovan i to za cjelokupni iznos glavnice i dijela troškova ovršnog i parničnog postupka.

Predmet ovog spora je isplata iznosa od 37.500,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja po računu broj 001/2015 od 9. siječnja 2015., a koji iznos se odnosi na usluge pronalaska sponzora za tuženika tijekom razdoblja u 2013., a za koje razdoblje je sklopljen Ugovor o poslovnoj suradnji između parničnih stranaka dana 1. kolovoza 2013. (dalje: Ugovor/13), a što je potvrđeno u Ugovoru o poslovnoj suradnji koji je između parničnih stranaka sklopljen dana 1. rujna 2014. (dalje: Ugovor/14).

U ovom postupku nije sporno da su stranke bile u poslovnoj suradnji i to na temelju Ugovora/13 i Ugovora/14.

Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporno je da li je tužitelj izvršio poslove prema navedenim ugovorima za tuženika te je posljedično sporna i visina naknade koju tužitelj potražuje od tuženika.

Iz tako izložene činjenične osnove tužbe proizlazi da su mjerodavne materijalnopravne odredbe za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11.; dalje: ZOO) kojima su uređeni ugovor o nalogu (članak 763. – 784.), ugovor o posredovanju (članak 835. – 848.) zatezna kamata (članak 29.) i zakašnjenje dužnika (članak 183.).

Prije svega, a u odnosu na prigovor tuženika kako prijedlog za ovrhu ne sadržava sve sastojke propisane Ovršnim zakonom, potrebno je istaknuti kako je odredbom članka 39. stavak 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14.; dalje: OZ), koji se primjenjivao u trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu javnom bilježniku, propisano što sve treba sadržavati prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, a stavkom 3.-6. navedenog članka propisan je postupak u slučaju da prijedlog ne sadržava sve propisane sastojke.

Uvidom u prijedlog za ovrhu, sud je utvrdio kako isti sadržava sve sastojke propisane gore navedenim člankom te je javni bilježnik sukladno svojim ovlastima i članku 281. OZ-a donio rješenje o ovrsi i dostavio ga strankama, a po podnesenom prigovoru nastavljen je postupak pred sudom.

U odnosu na meritum spora, uvidom u utuženi račun broj 001/2015 od 9. siječnja 2015. (list 4 spisa), sud je utvrdio da je isti ispostavljen tuženiku na iznos od ukupno 37.500,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja za obavljene usluge prema Ugovoru/14. Kao datum valute (dospijeca) navedenog računa je 31. siječnja 2015.

Ovdje valja napomenuti da iako je na predmetnom računu navedeno kako se utuženi iznos odnosi na usluge izvršene po Ugovoru/14, sud je iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja i dokumentacije u spisu utvrdio kako je predmetni račun ispostavljen tuženiku za usluge pronalaska sponzora koje su za tuženika izvršene po Ugovoru/13, a potvrđene su u Ugovoru/14.

Uvidom u Ugovor/13, kao i Ugovor/14, ovaj je sud utvrdio kako je člankom 1. utvrđeno da je predmet navedenog ugovora angažiranje ovdje tužitelja kao izvršitelja na obavljanju poslova što uključuje, ali nije ograničeno na komunikaciju i unapređenje odnosa prema KHL-u te pronalaženje sponzora u ime i za račun naručitelja, ovdje tuženika. Za navedene poslove kod tužitelja je zadužen Gennadij Gorbačev, dok je člankom 2. navedenog ugovora propisan iznos naknade za obavljene poslove.

Tako je za prvi oblik suradnje, odnosno za komunikaciju i unapređenje odnosa prema KHL-u ugovorena mjesečna naknada od 4.000,00 USD po Ugovoru/13, odnosno 2.000,00 USD po Ugovoru/14 i to mjesečno, plativo u kunama po srednjem tečaju HNB-a koji se primjenjuje na dan izdavanja fakture, dok je naknada za usluge pronalaženje sponzora u ime i za račun naručitelja, ovdje tuženika, po ugovorena u visini od 10% od ukupno naplaćenog sponzorstva tijekom mjeseca koje je ovdje tužitelj dogovorio za tuženika.

Nadalje, člankom 2. stavkom 6. Ugovora/14 propisano je da ugovorne strane sporazumno utvrđuju da je temeljem ugovora o poslovnoj suradnji sklopljenog 1. kolovoza 2013. naručitelj, odnosno ovdje tuženik po osnovi pronalaska sponzora izvršitelju, ovdje tužitelju dužan isplatiti 30.000,00 EUR, a koje se ovdje tuženik obvezuje isplatiti do 31. siječnja 2015.

Navedeni Ugovor/14, kao i Ugovor/13 potpisan je od strane ovlaštenih osoba za zastupanje tužitelja i tuženika, a što stranke nisu osporavale tijekom postupka.

Uvidom u dopis Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 28. veljače 2017., Klasa: 410-01/17-001/392, Ur.broj: 513-07-24-04/2017-02 (list 55 spisa), utvrđeno je kako je porezni obveznik, ovdje tuženik iskazao i odbio pretporez prema utuženom računu broj 001/2015 od 9. siječnja 2015., u ukupnom iznosu od 287.575,58 kn, a koji račun je izdan od strane ovdje tužitelja.

Odredbom članka 221 b. ZPP-a propisano je ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno.

Člankom 219. stavkom 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Kada je Porezna uprava dostavila očitovanje u kojem je neosporno utvrđeno da je tuženik iskoristio pravo na odbitak pretporeza po utuženom računu, tada je u korist tužitelja ustanovljena zakonska presumpcija da njegova tražbina postoji, a na tuženika je prebačen teret dokazivanja da tražbina tužitelja ne postoji.

Tuženik je tijekom postupka tvrdio kako tužitelj nije dostavio dokaze da je izvršio uslugu prema utuženom računu te je predlagao saslušanje zastupnika po zakonu tuženika na okolnost zbog čega je utuženi račun knjižen u poslovnim knjigama, a zastupnik po zakonu tuženika, iako uredno pozvan, nije pristupio na ročište održano 25. siječnja 2019. pa navedeni dokazni prijedlog nije niti izveden, a kako je ranije obrazloženo.

S tim u vezi, pogrešno je stajalište tuženika da je tužitelj bio dužan dokazati opseg i visinu svojeg potraživanja kada je nadležna Porezna uprava dostavila podatak iz kojeg je nedvojbeno utvrđeno kako je tuženik knjižio utuženi račun u svojim poslovnim knjigama i po istom koristio pravo na odbitak pretporeza. Naime, nakon dostave takvog podatka od strane nadležne Porezne uprave, na tuženika je prebačen teret dokaza da potraživanje tužitelja ne postoji, a tuženik tijekom cijelog postupka nije dostavio nikakvu pisanu dokumentaciju iz koje bi se navedeno moglo utvrditi, odnosno nije dokazao da je njegova obveza prestala na bilo koji način.

Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Gennadija Gorbačeva (list 76-77 spisa), detaljno je opisana poslovna suradnja između stranaka koja je u konačnici rezultirala sklapanjem Ugovora/13, odnosno Ugovora/14 te je zastupnik po zakonu tužitelja naveo kako se utuženi iznos zapravo odnosi na sponzorstvo Wettpunkta i ovdje tuženika tijekom 2013., a koje je realizirano upravo posredstvom Gennadija Gorbačeva kao ovlaštene osobe za zastupanje tužitelja. Također, iz navedenog iskaza utvrđeno je kako su predmetni ugovori sastavljeni od strane tuženika te kako je tuženik bio upoznat s činjenicom da je obavezan podmiriti utuženo potraživanje, ali je navedeno stalno odugovlačio zbog financijskih poteškoća.

Iskaz zastupnika po zakonu tužitelja Gennadija Gorbačeva ovaj sud prihvća u cijelosti kao objektivan i u skladu s dokumentacijom koja prileži spisu.

Činjenice koje je zastupnik po zakonu tužitelja također naveo nakon postavljenih pitanja od strane punomoćnika tuženika, a iz kojih bi proizlazilo da tužitelj nije izdavao druge račune osim ovog na temelju kojeg je pokrenut postupak, zatim da tužitelj nije vodio pisanu evidenciju o svojim sudjelovanjima na seminarima i kongresima, kao i da ne postoji pisani dokaz o tome da je posredovao u pronalasku sponzora Wettpunkt za tuženika, ovaj sud ne smatra pravnorelevantnim za potraživanje tužitelja za koje je ustanovljena zakonska presumpcija da postoji.

Naime, potpuno je životno nelogično i neshvatljivo da bi tuženik potpisao Ugovor/14 da nije bio zadovoljan sa suradnjom i angažmanom tužitelja i njegovim radom te isti sasvim sigurno ne bi knjižio utuženi račun u svojim poslovnim knjigama i po istome koristio pravo na odbitak pretporeza, a da sponzor nije dao svoj novac tuženiku.

Imajući u vidu činjenicu da je tuženik potpisao Ugovor/14 s tužiteljem u kojem je jasno i nedvosmisleno priznao svoje dugovanje prema tužitelju i to u iznosu od 30.000,00 EUR bez PDV-a, a koji ugovor je *nota bene* izradio sam tuženik, kao i činjenicu da je utuženi iznos knjižio u svojim poslovnim knjigama, ovaj sud je utvrdio kako potraživanje tužitelja postoji i isti ima pravo tražiti njegovo ostvarenje u sudskom postupku.

Ovdje valja napomenuti i kako je osnovna obveza nalogodavca, ovdje tuženika, naknaditi nalogoprimcu, ovdje tužitelju, čak i ako njegov trud bez njegove krivnje nije imao uspjeha, sve potrebne troškove što ih je učinio za izvršenje naloga, s kamatama od dana kad su učinjeni, kao i naknadu koja je u ovom slučaju utvrđena Ugovorom/14, a ako isti smatra da tužitelj nije izvršio svoj nalog sukladno ugovoru i prema uputama tuženika, tada je tuženik imao pravo prigovoriti izvršenom nalogu, odnosno reklamirati izdani račun.

Nadalje, jedno od osnovnih načela obveznog prava je dužnost ispunjenja obveze propisana člankom 9. ZOO-a, odnosno dužnost sudionika u obveznom odnosu ispuniti svoju obvezu i odgovornost za njezino ispunjenje.

Tuženik nije dokazao da je ispunio svoju obvezu iz članka 2. stavka 6. Ugovora/14, a kako je utuženi račun knjižio u poslovnim knjigama i iskoristio pravo na odbitak pretporeza time je na posredan način priznao i postojanje svoje obveze prema tužitelju pa je sud primjenom odredbe članka 9 ZOO-a i članka 221.b ZPP-a u vezi s odredbom članka 451. stavka 3. ZPP-a odlučio kao pod točkom I. izreke ove presude.

Sukladno odredbi članka 29. stavak 1. ZOO-a, u vezi s odredbom članka 183. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate. Dužnik pada u zakašnjenje prvi dan nakon dospijeca tražbine, što je u konkretnom slučaju dospijeca utuženog računa pa je valjalo odlučiti kao u točki I izreke presude.

Stopa zatezne kamate dosuđena je tužitelju sukladno odredbi članka 26. ZOO-a i to za odnose između trgovaca.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1., članka 155. stavak 1. i 2. ZPP-a, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14 i 107/15.; dalje: Tarifa) i Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.; dalje: ZSP).

S obzirom da je tuženik u cijelosti izgubio ovaj spor to isti nema pravo na troškove postupka već je iste u obvezi naknaditi tužitelju.

Tužitelju je na ime troškova ovršnog postupka priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu od 13. travnja 2015. u iznosu od 5.000,00 kuna (Tbr. 11.1. Tarife) uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr.42. Tarife) u iznosu od 1.250,00 kuna te trošak javnobilježničke nagrade u skladu s odredbom člankom 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova za rad javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“, broj 8/11.) u iznosu od 3.981,73 kuna (sa uključenim pripadajućim PDV-om po stopi od 25%), odnosno ukupno mu je priznat trošak ovršnog postupka u iznosu od 10.231,73 kn pa je odlučeno kao u točki I izreke presude.

O kamatama na trošak ovršnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 27. stavak 3. Ovršnog zakona i članka 29. stavak 2. ZOO, a stopa zatezne kamate određena je za ostale odnose s obzirom da se kod troškova ne radi o odnosima iz trgovačkog ugovora, niti o poslovnim transakcijama između poduzetnika.

Preostali ovršni troškovi u ukupnom iznosu od 3.512,50 kn nisu osnovani obzirom da je protiv rješenja o ovrsi podnesen prigovor pa ono nije postalo pravomoćno, niti ovršno, odnosno tužitelj nije dokazao, niti dokumentirao postojanje materijalnih troškova i troškova dostave pa je sud odlučio kao u točki II izreke presude.

U odnosu na troškove parničnog postupka, tužitelju je kao potreban priznat:

- trošak sastava podnesaka od 17. prosinca 2015. i 14. veljače 2017. za svako u iznosu od 5.000,00 kuna (Tbr. 8.1. Tarife) uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr.42. Tarife) u iznosu od 1.250,00 kuna,

- trošak sastava podneska od 22. svibnja 2017. u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 8.3. Tarife) uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr.42. Tarife) u iznosu od 125,00 kuna,

- trošak zastupanja na ročištima održanim dana 30. siječnja 2017., 11. svibnja 2017. i 25. siječnja 2019. za svako u iznosu od 5.000,00 kuna (Tbr. 8.1. Tarife) uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr.42. Tarife) u iznosu od 1.250,00 kuna,

- trošak zastupanja na ročištu dana 12. prosinca 2018. u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 9.5. Tarife) uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr.42. Tarife) u iznosu od 125,00 kuna,

- trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 3.162,00 kuna (Tarifa broj 2. točka 1. ZSP-a).

Dakle, tužitelj ima pravo na troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 35.662,00 kn te je odlučeno kao u točki III izreke presude.

Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 6. rujna 2016. i 26. listopada 2016. za svaki u iznos od 500,00 kuna + PDV iz razloga jer je podneskom od 6. rujna 2016. dostavljen podnesak od 17. prosinca 2015. koji je tužitelju priznat u punom iznosu, dok podnesak od 26. listopada 2016. predstavlja požurnicu te navedeni podnesci kao takvi nisu potrebni za vođenje postupka u smislu odredbe članka 155. ZPP-a.

Nadalje, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 22. svibnja 2017. u punom zatraženom iznosu od 5.000,00 kn + PDV, već mu je isti priznat u visini od 500,00 kn + PDV s obzirom da se radi o tzv. ostalom podnesku iz Tbr. 8.3. Tarife u kojem tužitelj u bitnome ne iznosi nove tvrdnje.

Također, tužitelju nije priznat trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn + PDV budući je na sudu uspostavljen sustav e-oglasne ploče na kojoj se stranke isti dan mogu upoznati sa sadržajem presude pa je taj trošak nepotreban za vođenje postupka.

Sudska pristojba na presudu priznata je tužitelju u visini od 3.162,00 kn, a ne zatraženih 3.200,00 kn, a sve sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi koja je sastavni dio ZSP-a.

Konačno, tužitelju nisu priznati stvarni izdaci koji ne podliježu PDV-u (sudska pristojba za tužbu, predujam i prijevod) u ukupnom zatraženom iznosu od 13.469,23 kn iz razloga jer obveza plaćanja sudske pristojbe na tužbu nije niti nastala s obzirom da je predmet pokrenut prijedlogom za ovrhu pred javnim bilježnikom, dok u odnosu na predujam i prijevod tužitelj nije dokazao, niti dokumentirao postojanje navedenih troškova.

Slijedom navedenog, tužitelj je odbijen s preostalim zahtjevom za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 20.882,23 kn te je odlučeno kao pod točkom IV izreke presude.

Zagreb, 28. veljače 2019.



Sudac:

Sanda Jeromela, v.r.


Prijedlog odluke izradio
sudski savjetnik:
Ivan Turčić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 8 dana od dana ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude odnosno u roku 8 dana po

primitku presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik:
Željka Rončević



INTERTON d.o.o., Zagreb,
OIB: 97833272696,

UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB, Zagreb, Ilica 82, OIB: 03711474898

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
01.02.2015	30.06.2015	150	278.287,65	12,14	13.883,89	292.171,54
01.07.2015	31.07.2015	31	278.287,65	12,13	2.866,97	295.038,51
01.08.2015	31.12.2015	153	278.287,65	10,14	11.828,52	306.867,03
01.01.2016	30.06.2016	182	278.287,65	10,05	13.907,54	320.774,57
01.07.2016	31.12.2016	184	278.287,65	9,88	13.822,53	334.597,10
01.01.2017	30.06.2017	181	278.287,65	9,68	13.358,42	347.955,52
01.07.2017	31.12.2017	184	278.287,65	9,41	13.201,05	361.156,57
01.01.2018	30.06.2018	181	278.287,65	9,09	12.544,22	373.700,79
01.07.2018	31.12.2018	184	278.287,65	8,82	12.373,36	386.074,14
01.01.2019	22.05.2019	141	278.287,65	8,54	9.180,75	395.254,89
Ukupno		1572	278.287,65 kn		116.967,24 kn	395.254,89 kn

INTERTON d.o.o., Zagreb,
OIB: 97833272696,

UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB, Zagreb, Ilica 82, OIB: 03711474898

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
27.04.2015	30.06.2015	65	10.231,73	12,14	221,20	10.452,93
01.07.2015	31.07.2015	31	10.231,73	12,13	105,41	10.558,34
01.08.2015	31.12.2015	153	10.231,73	10,14	434,90	10.993,24
01.01.2016	30.06.2016	182	10.231,73	10,05	511,33	11.504,57
01.07.2016	31.12.2016	184	10.231,73	9,88	508,21	12.012,78
01.01.2017	30.06.2017	181	10.231,73	9,68	491,15	12.503,93
01.07.2017	31.12.2017	184	10.231,73	9,41	485,36	12.989,29
01.01.2018	30.06.2018	181	10.231,73	9,09	461,21	13.450,50
01.07.2018	31.12.2018	184	10.231,73	8,82	454,93	13.905,42
01.01.2019	22.05.2019	141	10.231,73	8,54	337,55	14.242,97
Ukupno		1487	10.231,73 kn		4.011,24 kn	14.242,97 kn

INTERTON d.o.o., Zagreb,
OIB: 97833272696,

UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB, Zagreb, Ilica 82, OIB: 03711474898

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
28.02.2019	22.05.2019	83	35.662,00	8,54	692,55	36.354,55
Ukupno		84	35.662,00 kn		692,55 kn	36.354,55 kn

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
RAŠICA & PARTNERI j.t.d.
Zagreb, Đorđićeva 24

Poštarina plaćena
Hrvatskoj pošti



FINANCIJSKA AGENCIJA
ULICA GRADA VUKOVARA 70
/ pisarnica - za Predstecajni postupak /
10 000 ZAGREB

